

Sygnatura akt XIII GC 149/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XIII Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Hajdys

Protokolant: Magdalena Adamkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2016 roku na rozprawie w Ł.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko W. C.

o zapłatę kwoty 6.962,80 zł

1. zasądza od pozwanego W. C. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 6.962,80 zł (sześć tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt dwa złote i osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od 4 grudnia 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego W. C. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 1.566 (tysiąc pięćset sześćdziesiąt sześć) zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

3. stwierdza, że odpowiedzialność pozwanego W. C. za zapłatę kwoty zasądzonej w punkcie 1 (pierwszym) wyroku oraz za zapłatę kosztów procesu zasądzonych w punkcie 2 (czwartym wyroku) do wysokości 1.304,25 zł (tysiąc trzysta cztery złote i dwadzieścia pięć groszy) jest solidarna z odpowiedzialnością W. K. za zapłatę tych samych kwot zasądzonych nakazem zapłaty wydanym przez referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi 12 listopada 2014 roku w postępowaniu upominawczym pod sygnaturą akt XIII GNc 3456/14.

Sygn. akt XIII GC 149/15

UZASADNIENIE

11 lipca 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniosła do Sadu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi pozew przeciwko W. C. i W. K., żądając zasądzenia solidarnie od pozwanych kwoty 6.962,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.152,46 zł od 4 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pozwani pełnili funkcje członków zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., wobec której powódce przysługuje prawomocnie zasądzone roszczenie o zapłatę kwoty 5.152,46 zł. Egzekucja z majątku spółki okazała się bezskuteczna. Żądanie pozwu obejmuje w/w kwotę oraz koszty procesu i egzekucji.

(pozew – k.6-9)

12 listopada 2014 roku referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty z 12.11.2014 r. – k.42)

Pozwany W. C. wniósł sprzeciw od w/w nakazu zapłaty w dniu 18 grudnia 2014 roku. Podniósł, że w okresie, w którym powstało zobowiązanie (...) spółki z o.o., pełnił funkcję członka zarządu, ale do jego obowiązków należało negocjowanie i podpisywanie kontraktów związanych z handlem mięsem. Sprawy administracyjne i logistyczne należały do obowiązków drugiego z członków zarządu – W. K.. Podniósł nadto, że w toku postępowania egzekucyjnego wskazywał majątek, w szczególności wierzytelności, z którego mogła się zaspokoić powódka oraz, że od października 2013 roku nie pełni już funkcji członka zarządu (...) spółki z o.o.

(sprzeciw W. C. od nakazu zapłaty – k.46-47)

Nakaz zapłaty z 12 listopada 2014 r. uprawomocnił się wobec pozwanego W. K. w dniu 25 sierpnia 2015 roku.

Na rozprawie w dniu 2 lutego 2016 roku pełnomocnik powódki wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według złożonego zestawienia.

(protokół rozprawy – k.103v; zestawienie kosztów – k.102)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty wydanym 18 lutego 2013 roku w postępowaniu upominawczym w pod sygnaturą akt VI GNc 185/13 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Gdyni nakazał (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zapłacić na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 5.152,46 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 4 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.280 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

(nakaz zapłaty z 18.02.2013 r. – k.17)

Postanowieniem z 23 września 2013 roku referendarz sądowy nadał wyżej opisanemu nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności i zasądził od (...) spółki z o.o. na rzecz powódki kwotę 66 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego.

(postanowienie z 23.09.2013 r. – k.18)

1 października 2013 roku powódka złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgierzy T. B. wniosek o wszczęcie przeciwko (...) spółce z o.o. egzekucji z rachunków bankowych, ruchomości, wierzytelności wobec naczelnika właściwego US, innych wierzytelności i praw i nieruchomości – po ustaleniu, że dłużnik takowe posiada – w celu wyegzekwowania należności stwierdzonych tytułem wykonawczym obejmującym nakaz zapłaty z 18 lutego 2013 roku opatrzoną klauzulą wykonalności na mocy postanowienia z 23 września 2013 roku.

(wniosek egzekucyjny – k.20-21)

Pismem z 10 grudnia 2013 roku powódka została przez komornika sądowego powiadomiona o bezskuteczności egzekucji – komornik sądowy ustalił, że wobec (...) prowadzone są trzy postępowania egzekucyjne z wniosków różnych wierzycieli, zajęcie wierzytelności podatkowych okazało się bezskuteczne, na zajętych rachunkach bankowych nie było środków pieniężnych, a nadto spółka nie jest właścicielem nieruchomości położonych w powiecie (...) jak i pojazdów mechanicznych podlegających rejestracji. Dodatkowo, podczas czynności terenowych przeprowadzonych w siedzibie dłużnika, nie ujawniono nieruchomości podlegających zajęciu.

(pismo komornika sądowego z 10.12.2013 r. – k.22)

Postanowieniem z 17 lutego 2014 roku komornik sądowy umorzył egzekucję na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c., tj. z uwagi na jej bezskuteczność, oraz ustalił koszty postępowania na kwotę 263,83 zł, które w części 230,34 zł pokryte zostały z zaliczki uiszczonej przez powódkę. Również postanowieniem z 17 lutego 2014 roku komornik sądowy przyznał powódce koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości 300 zł i obciążył nimi (...) spółkę z o.o.

(postanowienie z 17.02.2014 r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego – k.23 ; postanowienie z 17.02.2014 r. o ustaleniu kosztów zastępstwa prawnego – k.32)

Co najmniej do 7 lipca 2014 roku jako członkowie zarządu (...) spółki z o.o. w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego ujawnieni byli W. K. i pozwany W. C..

(odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców KRS – k.24-31)

27 czerwca 2014 roku powódka wezwała pozwanego W. C. do zapłaty spornej kwoty.

(wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem nadania – k.33-34)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy podnieść, że wniosek pełnomocnika pozwanego o odroczenie rozprawy złożony dzień przed jej terminem, z powołaniem się na kolizję terminów nie zasługiwał na uwzględnienie i jako taki został oddalony. Wedle treści art. 214 § 1 k.p.c. rozprawa ulega odroczeniu, jeżeli sąd stwierdzi nieprawidłowość w doręczeniu wezwania albo jeżeli nieobecność strony jest wywołana nadzwyczajnym wydarzeniem lub inną znaną sądowi przeszkodą, której nie można przewyżyczyć. W ocenie Sądu ustanowienie przez pozwanego pełnomocnika procesowego w osobie adwokata oraz przyjęcie przez tegoż adwokata pełnomocnictwa w sytuacji kolizji terminów rozpraw i braku faktycznej możliwości udzielenia substytucji, rok po doręczeniu odpisu nakazu zapłaty i odpisu pozwu oraz na dzień przed terminem rozprawy, należy ocenić nie jako nadzwyczajne wydarzenie w rozumieniu art. 214 § 1 k.p.c., lecz co najwyżej jako próbę obstrukcji procesowej kwalifikowanej jako dokonanie czynności procesowej ze sprzeniewierzeniem się dobrym obyczajom (art. 3 k.p.c.).

Zgodnie z art. 299 § 1 k.s.h. jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania.

Przypisanie odpowiedzialności członkom zarządu spółki z o.o. za jej zobowiązania na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. uzależnione jest od wykazania przez wierzyciela istnienia przysługującej mu względem spółki niezaspokojonej wierzytelności oraz bezskuteczności jej egzekucji z majątku spółki. Powódka w niniejszym postępowaniu zadośćczyniła obowiązkowi wykazania obu przesłanek – przedłożyła odpisy orzeczeń referendarza sądowego i komornika sądowego, którymi udokumentowała to, że przysługuje jej wobec (...) spółce z o.o. roszczenie o zapłatę kwoty 6.962,80 zł, na którą składają się następujące kwoty: 5.152,46 zł, 1.280 zł, 230,34 zł i 300 zł, wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.152,46 zł od 4 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty, oraz że egzekucja wobec spółki okazała się bezskuteczna. Nadto powódka wykazała, poświadczonym za zgodność z oryginałem przez ustanowionego w sprawie pełnomocnika w osobie radcy prawnego (art. 129 § 2 i 3 k.p.c.) samodzielnie pobranym wydrukiem informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego (art. 4 ust. 4aa w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym Rejestrze Sądowym, tekst jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 1142 z późn. zm., w zw. z art. 244 § 1 k.p.c.), że pozwany W. C. jeszcze w połowie 2014 roku, tj. po powstaniu stanu wymagalności dochodzonej wierzytelności, pełnił funkcję członka zarządu (...) spółki z o.o. (domniemanie takie wynika z art. 17 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym).

Pozwany nie wykazał w niniejszym postępowaniu, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c., żadnej z podniesionych w sprzeczności.

Nadto należy wskazać, że nawet, gdyby pozwany wykazał, że do jego obowiązków należało jedynie negocjowanie i podpisywanie kontraktów związanych z handlem mięsem, to nie uwalniałoby to go od odpowiedzialności odszkodowawczej opartej na przepisie art. 299 § 1 k.s.h. Przepis takiej cezury nie przewiduje, rozciągając odpowiedzialność za zobowiązania spółki na każdego członka jej zarządu bez wyjątku. Tak to też jest przyjmowane

w orzecznictwie na gruncie zarówno przywołanego przepisu, jak i – analogicznego na gruncie prawa podatkowego i podobnego w brzmieniu – art. 116 ust. 1 ordynacji podatkowej (zob. wyrok SN z 17.10.2006 r., II UK 85/06, OSNP 2007/21-22/328; wyrok NSA z 26.08.2006 r., (...) 842/07, niepubl.; wyrok NSA z 15.11.2007 r., I (...), niepubl.; wyrok SN z 15.05.2014 r., II CSK 446/13, niepubl.; wyrok SA w Szczecinie z 29.09.2014 r., III AUa 81/13, niepubl.; wyrok SA w Krakowie z 28.11.2014 r., I ACa 1158/14, niepubl.);

Również wykazanie złożenia rezygnacji z funkcji członka zarządu w październiku 2013 roku nie zwolniłoby pozwanego od odpowiedzialności za zobowiązania spółki, bowiem dla przyjęcia tejże wystarczające jest istnienie zobowiązania w czasie sprawowania funkcji członka zarządu (tak SN w wyroku z 28.04.2006 r., V CSK 39/06, niepubl.).

Z tych względów Sąd uwzględnił powództwo w całości, o czym orzekł w punkcie 1 wyroku.

Orzekając o odsetkach za opóźnienie zasądzonych nakazem zapłaty Sąd uwzględnił zmianę brzmienia przepisu art. 481 § 2 k.c. dokonaną przez art. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1830).

Odpowiedzialność solidarna obu pozwanych wynika wprost z dyspozycji art. 299 § 1 k.s.h., w związku z czym Sąd uwzględnił tę okoliczność w punkcie 3 wyroku.

W punkcie 2 wyroku orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W ich skład, na podstawie art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c. i w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r. poz. 490), zaliczono opłatę od pozwu w wysokości 349 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w osobie radcy prawnego w wysokości 1.200 zł za oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, łącznie 1.566 zł.

Odnosząc się od innych pozycji wskazanych przez powódkę w zestawieniu kosztów procesu to, w ocenie Sądu, nie zasługiwały one na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z 12 czerwca 2012 r. (III PZP 4/12, OSNP 2012/23-24/280) wskazał, że włączenie kosztów przejazdów adwokata do sądu do wydatków, o których mowa w art. 98 § 3 k.p.c., nie oznacza jednak automatycznego zaliczenia ich do kosztów niezbędnych i celowych w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c.; ocena w tym zakresie należy do sądu orzekającego, który powinien uwzględniać wszystkie okoliczności konkretnej sprawy. Ustalenie w orzecznictwie uniwersalnych kryteriów tej oceny nie jest jednak możliwe, zwłaszcza że różne mogą być powody przejazdów adwokata do sądu; w jednym wypadku są wynikiem wyboru przez stronę adwokata mającego kancelarię poza siedzibą sądu właściwego, w innym przejazdy stają się konieczne, gdyż dochodzi do przeniesienia sprawy do innego sądu już po ustanowieniu pełnomocnika, np. w toku instancji, etc. Można jedynie ogólnie stwierdzić, że przedmiotem oceny sądu w omawianym zakresie powinno być to, czy w okolicznościach konkretnej sprawy – uwzględniając także jej przedmiot i stopień skomplikowania – uzasadnione było ustanowienie pełnomocnika (adwokata), który nie wykonuje zawodu w siedzibie sądu rozpoznającego sprawę. Jeżeli z tej oceny wynika, że ustanowienie takiego pełnomocnika było niezbędne, należy mu się zwrot kosztów w wysokości rzeczywiście poniesionej, chyba że wydatek w takiej właśnie wysokości nie był w ujęciu obiektywnym konieczny; wówczas może być ustalony na niższym poziomie, determinowanym przez kryterium konieczności.

Z uwagi na siedzibę powódki Sąd uznał, że ustanowienie przez nią pełnomocnika procesowego praktykującego na stałe w G. było w niniejszej sprawie zasadne. Nie czyni to jednak automatycznie, że i żądanie zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę do Ł. należy uznać za uzasadnione z punktu widzenia celowości dochodzenia praw w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. Mając na względzie, że na rozprawie w dniu 2 lutego 2016 roku nie było planowane prowadzenie postępowania dowodowego wymagającego obecności pełnomocnika powódki w celu zapewnienia należytego dochodzenia praw strony powodowej, obejmującego takie czynności, jak zeznania świadków, przesłuchanie stron, przeprowadzenie dowodu z ustnej uzupełniającej opinii biegłego, etc., jak i takie postępowanie nie było prowadzone, a nadto biorąc

pod uwagę, że stanowiska stron w sposób dostateczny zostały wyjaśnione w złożonych przed rozprawą pismach przygotowawczych, w ocenie Sądu nie był obiektywnie w niniejszej sprawie konieczny wydatek w postaci kosztów dojazdu i noclegu pełnomocnika powódki w siedzibie Sądu.

Koszty korespondencji prowadzonej przez pełnomocnika powódki z kolei, w ocenie Sądu, mieszczą się w kosztach prowadzenia kancelarii, które to koszty uwzględnione są w wynagrodzeniu pełnomocnika procesowego refundowanego stronie poprzez zasądzenie stosownej opłaty w wysokości określonej w § 6 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r.

ZARZĄDZENIE

(...)